

Discriminatieklimaat Flevoland 2023

Rapport I&O Research

Colofon

Uitgave

I&O Research
Piet Heinkade 55
1019 GM Amsterdam

Rapportnummer

2023/023

Datum

Februari 2023

Opdrachtgever

Bureau Gelijke Behandeling

Auteurs

Carolien Veldkamp
Roy van der Hoeve

Copyright

Het overnemen uit deze publicatie is toegestaan, mits de bron duidelijk wordt vermeld.

Inhoudsopgave

Samenvatting	4
1 Inleiding	7
2 Resultaten	9
2.1 Thuis voelen in woonplaats	9
2.2 Perceptie van discriminatie	10
2.3 Discriminatie-ervaring	12
2.4 Impact van discriminatie	15
2.5 Melden van discriminatie	17
2.6 Discriminatie zien gebeuren bij anderen	18
2.7 Bureau Gelijke Behandeling	20
A Bijlage	22

Samenvatting

Om inzicht te krijgen in het discriminatieklimaat in Flevoland heeft Bureau Gelijke Behandeling onderzoek laten uitvoeren door I&O Research. Het onderzoek vond plaats via een online enquête onder inwoners van Flevoland in het I&O Research panel, aangevuld met twee externe panels. De dataverzameling liep van half januari tot eind januari 2023. In totaal vulden 1.261 inwoners uit Flevoland van 18 jaar en ouder de online vragenlijst in. In deze samenvatting presenteren we de belangrijkste resultaten.

Meerderheid voelt zich thuis in woonplaats, discriminatie lager ingeschat dichterbij huis

De meeste inwoners van Flevoland voelen zich thuis (85%) en veilig (79%) in hun woonplaats. Inwoners schatten de mate van discriminatie dichtbij huis lager in dan in de rest van het land: slechts 12 procent denkt dat er veel discriminatie in de eigen wijk voorkomt, drie op de tien (29%) denkt dat er veel discriminatie in hun woonplaats voorkomt en ruim de helft (54%) denkt dat er veel discriminatie in Nederland voorkomt. Inwoners buiten de grote steden denken dat discriminatie minder vaak voorkomt dan inwoners in Lelystad of Almere. De meerderheid denkt dat discriminatie is toegenomen (43%) of gelijk is gebleven (39%) de afgelopen vijf jaar. Een klein deel (9%) denkt dat discriminatie minder is geworden. Een derde van de inwoners is van mening dat discriminatie momenteel te veel aandacht krijgt.

Drie op de tien inwoners discriminatie ervaren, vaak op basis van leeftijd, huidskleur of geslacht

In totaal heeft 29 procent van de inwoners van Flevoland het afgelopen jaar discriminatie ervaren¹. De meest voorkomende redenen waren leeftijd (36%), huidskleur (18%) en geslacht (18%). De discriminatie neemt meestal de vorm aan van niet als gelijkwaardig behandelen (51%), discriminerende opmerkingen of schelden (38%), of contact vermijden (19%). Het komt het vaakst voor op werk, op straat, bij het solliciteren of tijdens het winkelen. Onder inwoners met een niet-westerse migratieachtergrond komt discriminatie vaker voor (65%), zij maken vaker discriminatie mee op basis van huidskleur en afkomst.

Discriminatie heeft (een beetje of enige) impact, kan leiden tot meer wantrouwen en angst

Een meerderheid heeft (een beetje of in enige mate) last van de ervaren discriminatie. Een groep van 6 procent heeft hier in hoge mate last van. Iets meer dan de helft (57%) vindt dat het bestaan in enige of hoge mate mooier zou zijn zonder discriminatie. Discriminatie leidt bij sommigen tot minder zelfvertrouwen, een toename in wantrouwen, angst en het gevoel er niet bij te horen. Volgens een deel heeft het concrete gevolgen zoals een gemiste baan of woonruimte.

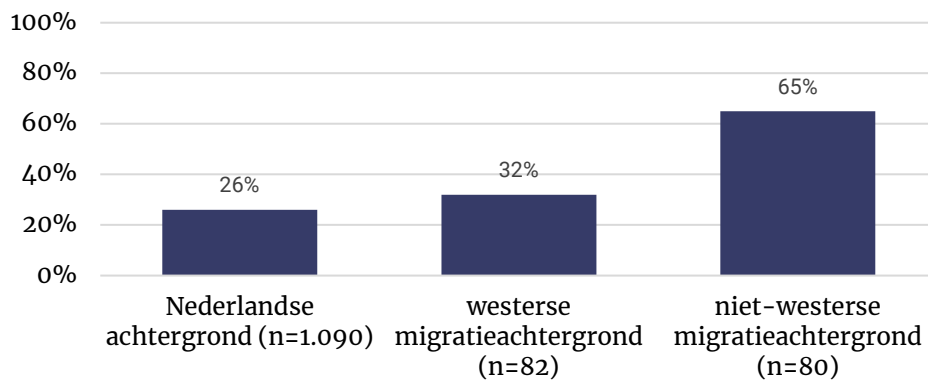
Sommige groepen ervaren meer discriminatie en voelen zich vaker eenzaam

Alhoewel de meeste inwoners zich goed voelen in hun woonplaats, en de meerderheid geen discriminatie heeft meegemaakt, zien we wel verschillen tussen groepen. Discriminatie komt zoals gezegd vaker voor onder inwoners met een niet-westerse migratieachtergrond. Zij voelen zich ook vaker eenzaam en hebben meer moeite om erbij te horen in hun woonplaats. Ook ervaren zij meer impact van discriminatie.

¹ De inwoners met een (westerse en niet-westerse) migratieachtergrond zijn in dit onderzoek ondervertegenwoordigd. Dit betekent dat de resultaten over alle inwoners van Flevoland mogelijk een verschil laten zien vergeleken met de situatie dat deze groepen voldoende vertegenwoordigd zouden zijn. Als subgroepen zijn ze groot genoeg om uitspraken over te doen.

Daarnaast komt discriminatie relatief vaak voor onder inwoners jonger dan 65 jaar, onder middelbaar en hoger opgeleiden en onder inwoners uit Almere. Dit komt overeen met de bevinding dat met name oudere inwoners en inwoners buiten de grote steden zich goed voelen in hun woonplaats.

Figuur 0.1 – Discriminatie-ervaring naar migratieachtergrond (n=1.257)

De meeste inwoners met een discriminatie-ervaring melden dit niet

De behoeften na het meemaken van discriminatie verschillen. Bijvoorbeeld een luisterend oor, dat de discriminatie bekend is en/of dat er wordt ingegrepen. Een deel weet niet waar hij/zij behoefte aan heeft en sommigen hebben nergens behoefte aan. De meesten inwoners hebben de discriminatie niet gemeld (81%), meestal omdat zij het niet belangrijk genoeg vonden (33%) of omdat ze denken dat het melden niet helpt (31%).

Kwart heeft discriminatie bij iemand zien gebeuren, maar meerderheid heeft dit niet gemeld

Ongeveer een kwart (26%) van de inwoners uit Flevoland heeft discriminatie het afgelopen jaar bij iemand anders in hun omgeving zien gebeuren. De discriminatie was volgens hen meestal op basis van huidskleur (45%) of afkomst (36%), anders dan de gronden die inwoners noemen die discriminatie zelf hebben meegemaakt. Ongeveer de helft heeft niet ingegrepen toen ze dit zagen gebeuren, omdat zij niets konden doen (22%), het niet ernstig genoeg vonden (20%) of omdat ze bang waren. Ook heeft de meerderheid geen melding gemaakt (86%), meestal omdat ze hier niet aan dachten. De waargenomen discriminatie leidde vaak tot gevoelens van boosheid, verdriet of machteloosheid. Inwoners onder de 65 jaar, middelbaar en hoger opgeleiden en inwoners met een niet-westerse migratieachtergrond hebben relatief vaak discriminatie zien gebeuren bij anderen in hun omgeving.

Bureau Gelijke Behandeling bij meerderheid onbekend

Ruim een kwart van de inwoners heeft wel eens gehoord van Bureau Gelijke Behandeling, de meesten van hen weten niet precies wat het bureau doet. Zeven procent heeft van het bureau gehoord én weet ook wat hun taken zijn. Bij de meerderheid is het bureau niet bekend (72%). De inwoners die er wel van gehoord hebben, denken dat BGGF zich inzet tegen discriminatie en meldingen in behandeling neemt. Ook denkt de meerderheid (63%) dat BGGF ondersteuning biedt als ze een melding van discriminatie ontvangen. De helft denkt dat ze hun klacht behandelen. Bureau Gelijke Behandeling is minder goed bekend onder jongere inwoners en inwoners met een westerse migratieachtergrond. Inwoners uit Lelystad hebben er relatief vaak van gehoord.

Inleiding

1 Inleiding

Achtergrond onderzoek

Bureau Gelijke Behandeling Flevoland (BGBF) is een onafhankelijke instelling die zich richt op het voorkomen en bestrijden van discriminatie. Iedere inwoner van Flevoland die geconfronteerd is met discriminatie of ongelijke behandeling kan een melding doen bij BGBF. Ook inwoners die getuige zijn geweest van een voorval kunnen dit hier melden.

Om inzicht te krijgen in het discriminatieklimaat in Flevoland heeft Bureau Gelijke Behandeling onderzoek naar het discriminatieklimaat laten uitvoeren door I&O Research.

Doel onderzoek

Het onderzoek geeft zicht op het huidige discriminatieklimaat in de provincie Flevoland: de beleving en ervaringen met discriminatie onder inwoners en de ervaringen met het melden van discriminatie. Door dit onderzoek in de komende jaren vaker te laten uitvoeren krijg BGBF daarnaast inzicht in de ontwikkelingen in het discriminatieklimaat in Flevoland.

Methode

Het onderzoek vond plaats via een online enquête onder inwoners van Flevoland in het I&O Research panel, het panel van PanelClix en het panel van Panel Inzicht. De dataverzameling liep van half januari tot eind januari 2023. In totaal 1.261 inwoners van 18 jaar en ouder deden mee aan het onderzoek en vulden de online vragenlijst in.

Weging

Op de data is een weging toegepast naar geslacht, leeftijd en opleidingsniveau. Dit betekent dat de verhoudingen naar deze kenmerken in de respons zijn teruggebracht naar de werkelijk bestaande verhouding. Op deze manier zijn de resultaten representatief voor de gehele provincie Flevoland wat betreft deze kenmerken.

Inwoners met een (westerse of niet-westerse) migratieachtergrond zijn ondervertegenwoordigd in het onderzoek. Een weging hierop was niet mogelijk. Dit betekent dat de resultaten over alle inwoners van Flevoland mogelijk een verschil laten zien vergeleken met de situatie dat deze groepen voldoende vertegenwoordigd zouden zijn. Omdat mensen met een niet-westerse migratieachtergrond vaker te maken hebben met discriminatie, hebben we deze resultaten apart gepresenteerd voor deze groepen (westerse en niet-westerse migratieachtergrond). Als subgroepen zijn ze groot genoeg om uitspraken over te doen.

Analyse

Waar mogelijk worden relevante en significante verschillen beschreven tussen achtergrondgegevens als leeftijd, geslacht, opleiding, herkomst en stedelijk/landelijk gebied (Almere en Lelystad vs. andere gemeenten). Zie de bijlage voor een overzicht van de achtergrondkenmerken.

Indien de percentages niet optellen tot 100 procent is dit het gevolg van afrondingsverschillen.

Resultaten

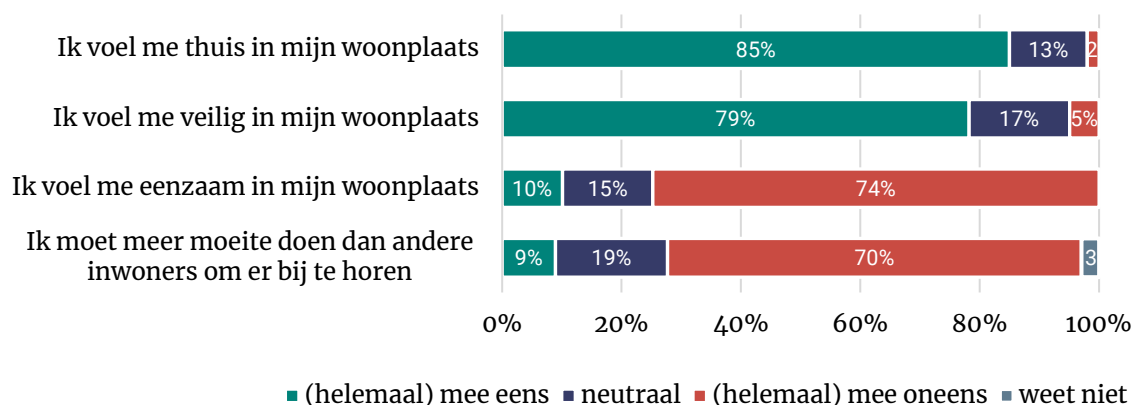
2 Resultaten

2.1 Thuis voelen in woonplaats

Meerderheid voelt zich thuis en veilig in woonplaats, met name 50-plussers

De meeste inwoners in Flevoland voelen zich thuis en veilig in hun woonplaats. Slechts 2 tot 5 procent voelt dit niet zo, de rest staat hier neutraal in. Driekwart van de inwoners voelt zich dan ook niet eenzaam in hun woonplaats. Een groep van 9 procent heeft het gevoel dat ze meer moeite moet doen om erbij te horen dan andere inwoners, de meerderheid heeft dit gevoel niet.

Figuur 2.1 - Thuis voelen (n=1.257)

Verschillen tussen groepen

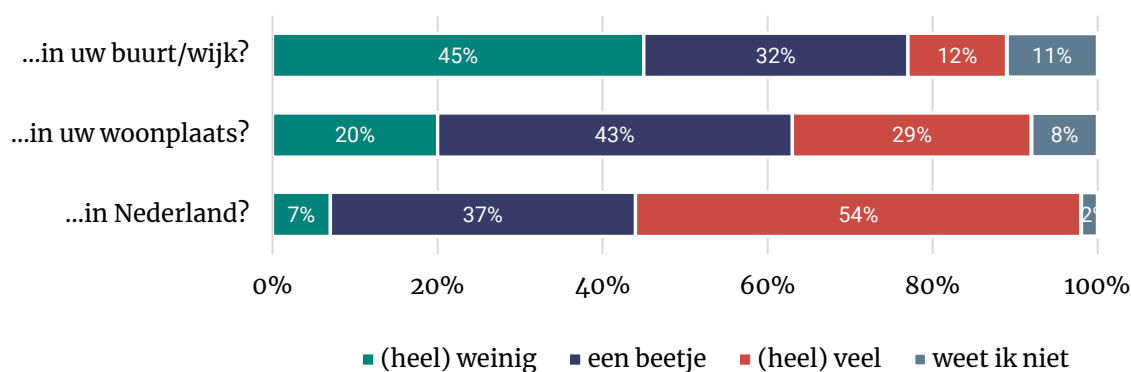
Inwoners van 50 jaar en ouder voelen zich iets vaker thuis dan jongere inwoners. Ook zien we dat inwoners buiten de steden Lelystad en Almere, zich vaker thuis voelen (91%) dan inwoners uit Lelystad of Almere (81%). Een gevoel van veiligheid ervaren met name mannen (84%), 50-plussers, hoger opgeleiden en inwoners buiten de grote steden (92%). We zien dat 50-plussers zich minder eenzaam voelen. Inwoners met een niet-westerse of westerse migratieachtergrond voelen zich vaker eenzaam (resp. 17% en 19%) dan inwoners zonder migratieachtergrond (9%). Jongere inwoners (tot 50 jaar) moeten meer moeite doen om erbij te horen, net als inwoners met een migratieachtergrond, met name niet-westers (21%).

2.2 Perceptie van discriminatie

Discriminatie dichtbij huis lager ingeschat dan in woonplaats of land

Inwoners schatten de mate van discriminatie lager in naarmate het dichterbij huis is. Meer dan de helft denkt dat er (heel) veel discriminatie in Nederland voorkomt, drie op de tien denkt dat dit het geval is in hun eigen woonplaats en maar 12 procent denkt dat er veel discriminatie voorkomt in hun eigen wijk. Drie tot vier op de tien denken dat op deze plekken discriminatie een beetje voorkomt. Opvallend is ook dat de groep die het niet weet, groter is voor discriminatie in de wijk dan in Nederland.

Figuur 2.2 - Denkt u dat er veel of weinig discriminatie voorkomt... (n=1.257)

Verschillen tussen groepen

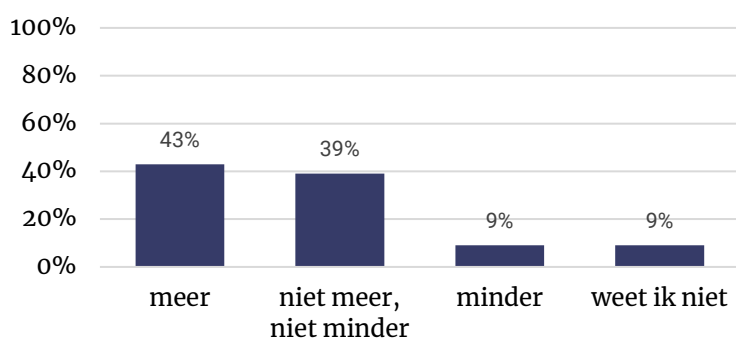
Vrouwen schatten discriminatie in Nederland, hun woonplaats en hun wijk hoger in dan mannen. Inwoners buiten de grote steden denken over het algemeen dat discriminatie minder vaak voorkomt. Inwoners uit Almere en Lelystad denken vaker dat discriminatie in de woonplaats veel voorkomt. Discriminatie in de eigen wijk wordt het hoogst ingeschat door inwoners uit Almere (18% denkt dat dit heel veel voorkomt).

Discriminatie is niet minder geworden, maar krijgt volgens deel wel te veel aandacht

Negen procent van de inwoners uit Flevoland denkt dat discriminatie de afgelopen vijf jaar is afgenomen. Vier op de tien denkt dat het gelijk is gebleven. Als toelichting geeft men o.a. dat met name de bewustwording en berichtgeving over discriminatie is toegenomen, maar de discriminatie zelf niet: *“Vooral op social media en daardoor lijkt het meer, maar naar mijn idee is dat niet zo.”*

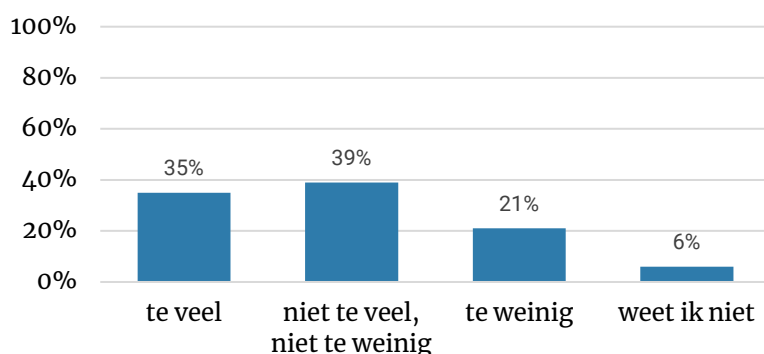
De grootste groep denkt dat discriminatie is toegenomen. In de toelichtingen blijkt dat men dit toeschrijft aan onder andere de crises, de verharding in de maatschappij en meer polarisatie: *“Door tegenstellingen in de maatschappij, migranten, armoede.”* Ook merkt iemand op dat het kan komen door een bepaalde mentaliteit: *“Blijft een beetje de mentaliteit van hier, stug en alles wat anders is, is vreemd.”*

Figuur 2.3 - Denkt u dat er meer of minder discriminatie voorkomt dan 5 jaar geleden? (n=1.257)

Alhoewel maar een klein deel denkt dat discriminatie minder is geworden, is een derde van de inwoners van mening dat discriminatie te veel aandacht krijgt momenteel. Vier op de tien vindt de hoeveelheid aandacht niet te veel en niet te weinig. Een vijfde vindt dat discriminatie nu te weinig aandacht krijgt.

Figuur 2.4 - Denkt u dat discriminatie te veel of te weinig aandacht krijgt? (n=1.257)

“Aandacht is goed, maar soms lijkt het wel wat overdreven.”

“Alles wordt op een schaalte gewogen en alles wordt dan als discriminatie gezien.”

“Er wordt veel meer over gesproken dan vroeger en het is precies goed.”

“De gemeente doet niet veel aan discriminatie.”

“Hier kan nooit genoeg aandacht voor zijn.”

Verschillen tussen groepen

Waar vrouwen, lager en middelbaar opgeleiden en 50-plussers vaker denken dat discriminatie is toegenomen, denken mannen, hoger opgeleiden en inwoners jonger dan 50 jaar vaker dat discriminatie is afgenomen. Meer vrouwen dan mannen vinden dan ook dat discriminatie te weinig aandacht krijgt, maar lager en middelbaar opgeleiden en 50-plussers vinden juist vaker dat het te veel aandacht krijgt.

Inwoners woonachtig buiten de grote steden vinden vaker dat discriminatie te veel aandacht krijgt. Inwoners met een niet-westerse migratieachtergrond vinden vaker dat discriminatie te weinig aandacht krijgt (41%). Daarnaast zien we dat inwoners met een niet-westerse migratieachtergrond vaker van mening zijn dat discriminatie is afgenomen (14%) dan inwoners met een westerse migratieachtergrond (3%).

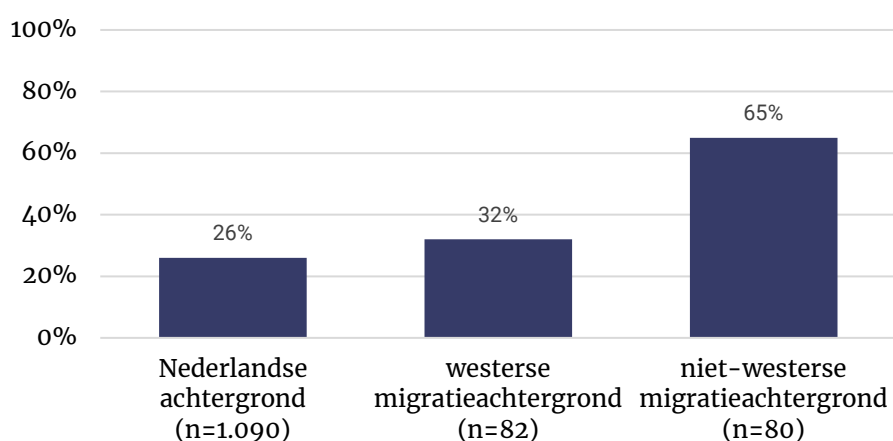
2.3 Discriminatie-ervaring

29% van de inwoners in Flevoland heeft het afgelopen jaar discriminatie ervaren.

Discriminatie meestal op basis van leeftijd, huidskleur en geslacht

Ongeveer drie op de tien inwoners zeggen het afgelopen jaar zelf discriminatie te hebben meegemaakt. De meest genoemde gronden van discriminatie zijn leeftijd, gevolgd door huidskleur en geslacht, afkomst en een handicap of chronische ziekte (zie tabel 2.1). Van degenen met een discriminatie-ervaring, heeft bijna de helft dit zes keer of meer ervaren afgelopen jaar (48%). Meer inwoners met een niet-westerse achtergrond hebben discriminatie ervaren dan andere: 65 procent van hen heeft discriminatie ervaren het afgelopen jaar. Zij ervaren vaker discriminatie op basis van afkomst of huidskleur.

Figuur 2.5 – Discriminatie-ervaring naar migratieachtergrond (n=1.257)

Verschillen tussen groepen

Naast inwoners met een niet-westerse achtergrond, wordt discriminatie vaker ervaren door inwoners onder de 65 jaar (tot 50 jaar 37%; tussen de 50 en 65 jaar 27%) en door middelbaar (29%) en hoger opgeleiden (33%).

Tabel 2.1 - Vijf meest genoemde gronden van discriminatie (totaal n=343; geen migratieachtergrond n=267; westers n=25; niet-westers n=49)²

Totaal		Geen migratieachtergrond		Westerse migratieachtergrond		Niet-westerse migratieachtergrond		
Grond	%	Grond	%	Grond	%	Grond	%	
1	Leeftijd	36%	Leeftijd	38%	Leeftijd	53%	Huidskleur	44%
2	Huidskleur	18%	Geslacht	21%	Afkomst	36%	Afkomst	39%
3	Geslacht (incl. seksuele intimidatie/ seksisme)	18%	Handicap of chronische ziekte	18%	Huidskleur	29%	Leeftijd	20%
4	Afkomst	17%	Kleding en/of uiterlijk	13%	Woonplaats	15%	Inkomen	18%
5	Handicap of chronische ziekte	16%	Huidskleur	12%	Opleidingsniveau	13%	Geloof/godsdienst	16%

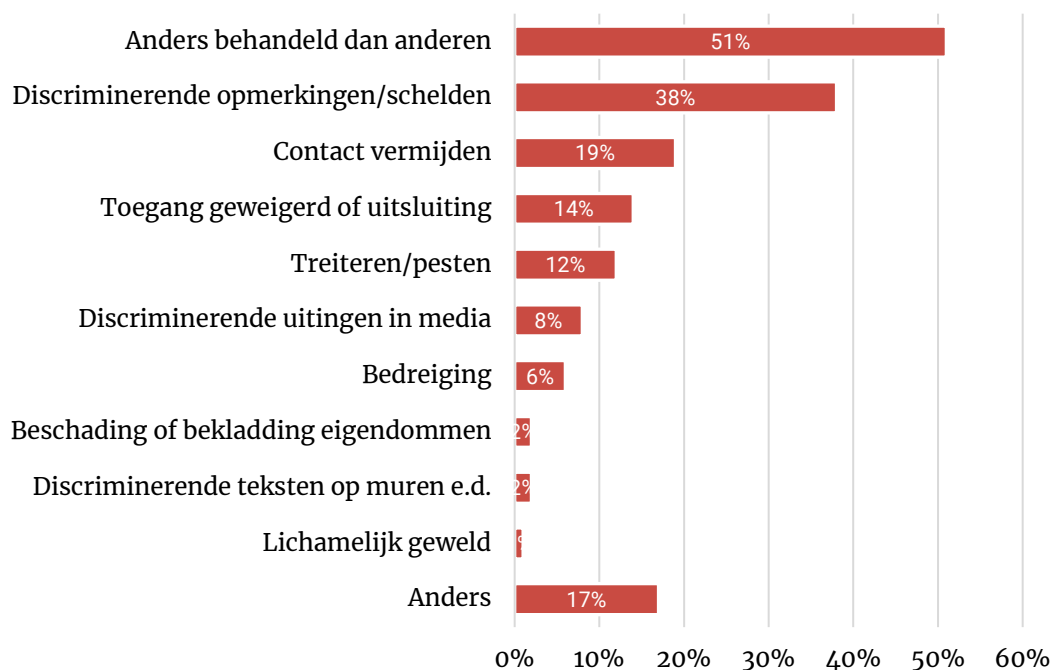
² Vanwege de lage respons voor de groepen westers en niet-westers, zijn deze resultaten indicatief.

Meestal andere behandeling of discriminerende opmerkingen, vaakst op werk of op straat

Van de inwoners die discriminatie hebben ervaren, noemt de helft dat ze anders werden behandeld dan anderen (51%). Daarnaast hebben deze inwoners relatief vaak te maken met discriminerende opmerkingen of schelden (38%). Een vijfde noemt contact vermijden. (Ruim) een tiende had te maken uitsluiting, treiteren/pesten en discriminerende uitingen in media en 6 procent met bedreiging. Zeventien procent noemt iets anders zoals niet aangenomen worden³, afwijzing of onderschatting.

Figuur 2.6 - Uitingen van discriminatie (n=343)

Verschillen tussen groepen

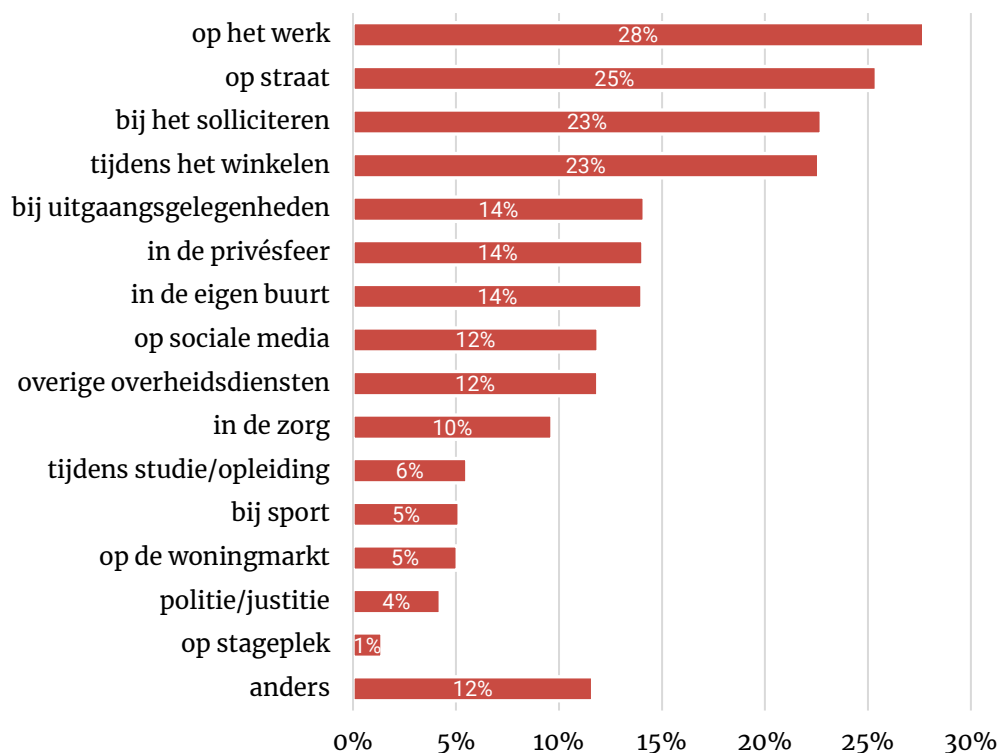
Lager en middelbaar opgeleiden hebben vaker dan hoger opgeleiden ervaren dat anderen contact met hen vermeden. Hoger opgeleiden hebben dan weer vaker meegemaakt dat zij anders behandeld werden dan anderen. Vergeleken bij inwoners zónder migratieachtergrond, hebben inwoners met een niet-westerse migratieachtergrond vaker te maken gehad met contact vermijden (28%) en met discriminerende opmerkingen of schelden (54%).

³ 'Niet aangenomen worden' kan als 'uitsluiting' worden gezien. Zo ziet echter een deel van de respondenten het niet. Het is daarom te overwegen bij de volgende meting de antwoordoptie 'afwijzing voor een functie' op te nemen.

Discriminatie komt het vaakst voor op werk en op straat

De locaties waar discriminatie het vaakst wordt ervaren zijn op het werk (28%), op straat (25%), bij het solliciteren (23%) en tijdens het winkelen (23%). Ook noemt een deel een andere locatie, zoals in het openbaar vervoer of bij het afsluiten van een verzekering.

Figuur 2.7 - Locaties van discriminatie (n=343)

Verschillen tussen groepen

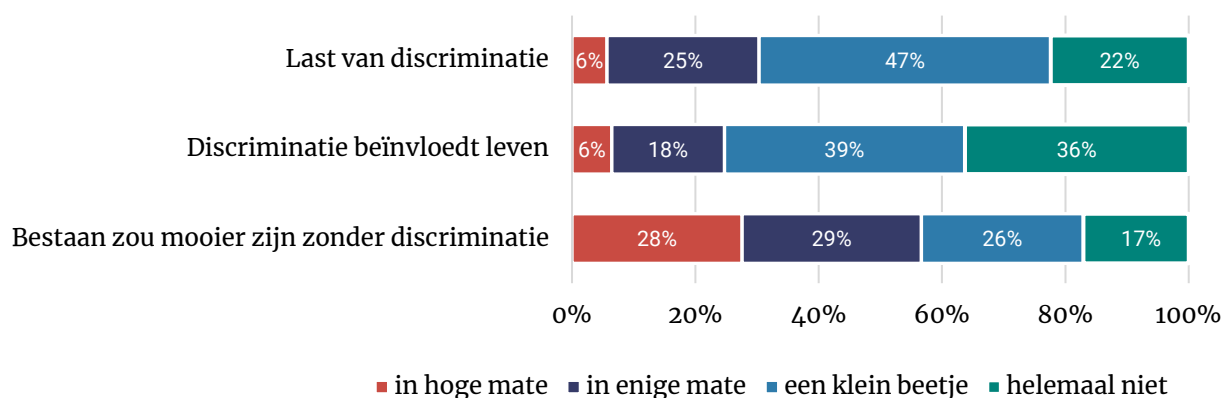
Inwoners onder de 50 jaar maken vaker discriminatie mee bij het uitgaan. Vijfenzestig plussers zijn relatief vaak in eigen buurt gediscrimineerd (22%). Inwoners met een niet-westerse migratieachtergrond zijn vaker gediscrimineerd op straat (41%), op het werk (40%), bij de politie of justitie (10%), tijdens het winkelen (43%) en tijdens het uitgaan (26%) dan inwoners zonder migratieachtergrond.

2.4 Impact van discriminatie

Meerderheid ervaart (een beetje of in enige mate) impact van ervaren discriminatie

De meeste inwoners met een discriminatie-ervaring, ervaren niet *veel* last van discriminatie en hebben niet het gevoel dat de discriminatie hun leven in hoge mate beïnvloedt. Toch ervaart een meerderheid wel (een beetje of in enige mate) impact van discriminatie. Iets meer dan de helft (57%) vindt dat het bestaan in enige of hoge mate mooier zou zijn zonder discriminatie.

Figuur 2.8 - Impact van discriminatie (n=329)

Verschillen tussen groepen

Over het algemeen zien we dat inwoners zonder migratieachtergrond minder impact ervaren van discriminatie. Zo geeft 45 procent van de inwoners met een niet-westerse migratieachtergrond aan dat hun bestaan in hoge mate mooier zou zijn zonder discriminatie, vergeleken met 22 procent van de inwoners zonder migratieachtergrond. Daarnaast ervaren inwoners tot 50 jaar vaker meer impact dan oudere inwoners.

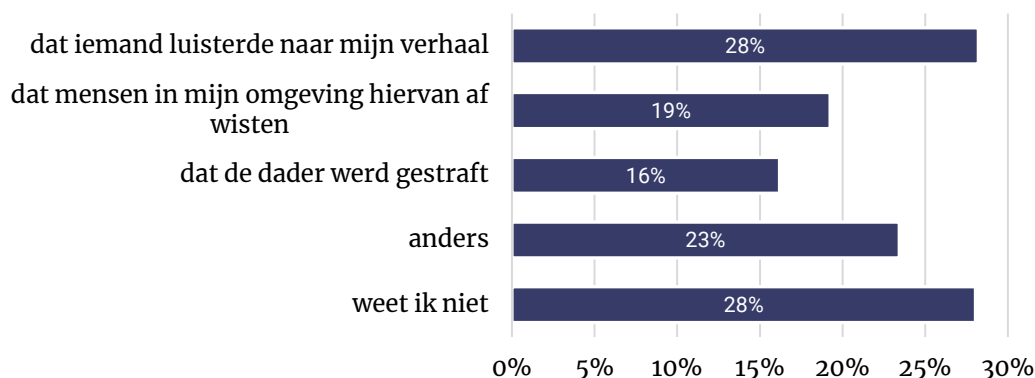
De inwoners hebben hun ervaring met discriminatie en de gevolgen hiervan toegelicht. Hieruit blijkt dat de impact zich uit in onder andere minder zelfvertrouwen, meer wantrouwen en angst, en zich buitengesloten voelen. Ook heeft het volgens sommigen als gevolg dat ze bijvoorbeeld geen baan hebben of niet de baan die ze willen, moeilijker een woonruimte kunnen vinden, niet gelijk behandeld worden op werk, of dat ze gesprekken vermijden. Eén respondent overweegt om te verhuizen.

- “Onzeker geworden, op m’n hoede zijn. Niet snel iemand vertrouwen.”
- “Misschien wil ik verhuizen.”
- “Minder baankansen, mannen krijgen meer betaald, mannen krijgen bij voetbalclub veel meer privileges.”
- “Leeftijdscriminatie (55+): sollicitatie geeft het gevoel alsof je er niet meer bij hoort in de maatschappij.”
- “Durf minder op straat en bepaalde mensen ontwijk ik liever dan dat ik een gesprek aan ga.”

Verschillende behoeften na meemaken discriminatie

Waar mensen na het meemaken van de discriminatie behoefte aan hebben, verschilt. Meer dan een kwart wil dat iemand luistert naar zijn, haar of hen verhaal, een vijfde wil graag dat anderen ervan op de hoogte zijn en 16 procent wil dat de dader een straf krijgt. Ruim een kwart weet niet waar zij behoefte aan heeft. Ook geeft een kwart een ander antwoord: hierbij geven inwoners aan dat ze nergens behoefte aan hebben, dat ze het delen met iemand die dichtbij hen staat, dat ze willen dat er iets verandert bij bedrijven die discrimineren, dat de overheid ingrijpt of dat iemand op het moment zelf vraagt hoe het gaat.

Figuur 2.9 - Waar had u behoefte aan na het meemaken van discriminatie? (n=340)

“Een douche om de nare ervaring af te spoelen.”

Verschillen tussen groepen

Inwoners met een niet-westerse achtergrond hebben relatief vaak behoefte aan dat de dader werd gestraft (45%).

2.5 Melden van discriminatie

19% van de inwoners die discriminatie zelf hebben ervaren, hebben dit gemeld.

Meesten melden de discriminatie niet

Een vijfde van de inwoners maakt een melding van zijn of haar discriminatie-ervaring. Van hen heeft meer dan een kwart (28%) het bij de vertrouwenspersoon op werk gemeld. Een vijfde maakte een melding bij de politie en 15 procent bij een meldpunt discriminatie. Een relatief grote groep noemt een andere instelling of persoon, waaronder familie of vrienden, degene die discrimineerde, of een persoon gerelateerd aan de locatie van de discriminatie (bijvoorbeeld beheerder van de huurwoning of de zorgverzekering).

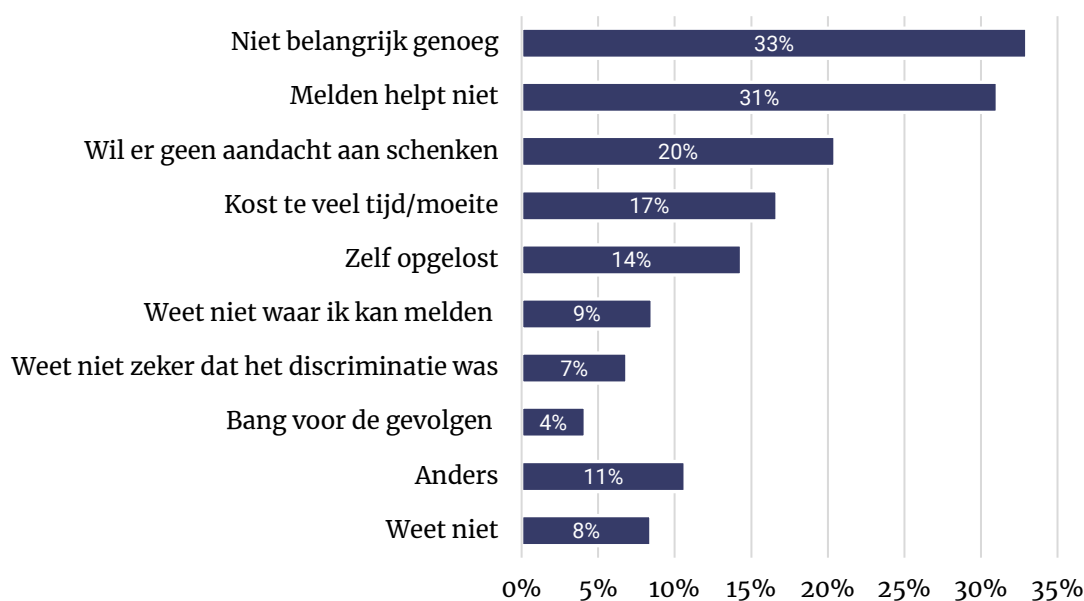
Tabel 2.2 - Waar heeft u discriminatie gemeld? (n=64)

Melding gemaakt bij...	%
Vertrouwenspersoon op werk	28%
De politie	20%
Een meldpunt discriminatie	15%
Een andere instelling of persoon	44%

Niet gemeld omdat het niet belangrijk genoeg was of omdat melden niet helpt

Inwoners die de discriminatie *niet* melden, geven als voornaamste redenen dat zij het niet belangrijk genoeg vinden (33%) en dat zij denken dat melden niet helpt (31%). Ook wil een deel (20%) er geen aandacht aan schenken. Andere redenen die inwoners noemen zijn bijvoorbeeld dat men niet luistert of het niet gelooft, of dat de discriminatie niet te bewijzen is.

Figuur 2.10 - Redenen waarom iemand de discriminatie niet gemeld heeft (n=276)

Verschillen tussen groepen

Inwoners uit Lelystad of Almere geven iets vaker aan dat zij het niet hebben gemeld omdat ze niet weten waar ze zoiets kunnen melden (11%) dan inwoners buiten deze steden (4%). Vrouwen hebben iets vaker de discriminatie niet gemeld omdat ze niet weten waar ze het kunnen melden (14%) of omdat ze niet zeker weten of het discriminatie was (10%) dan mannen.

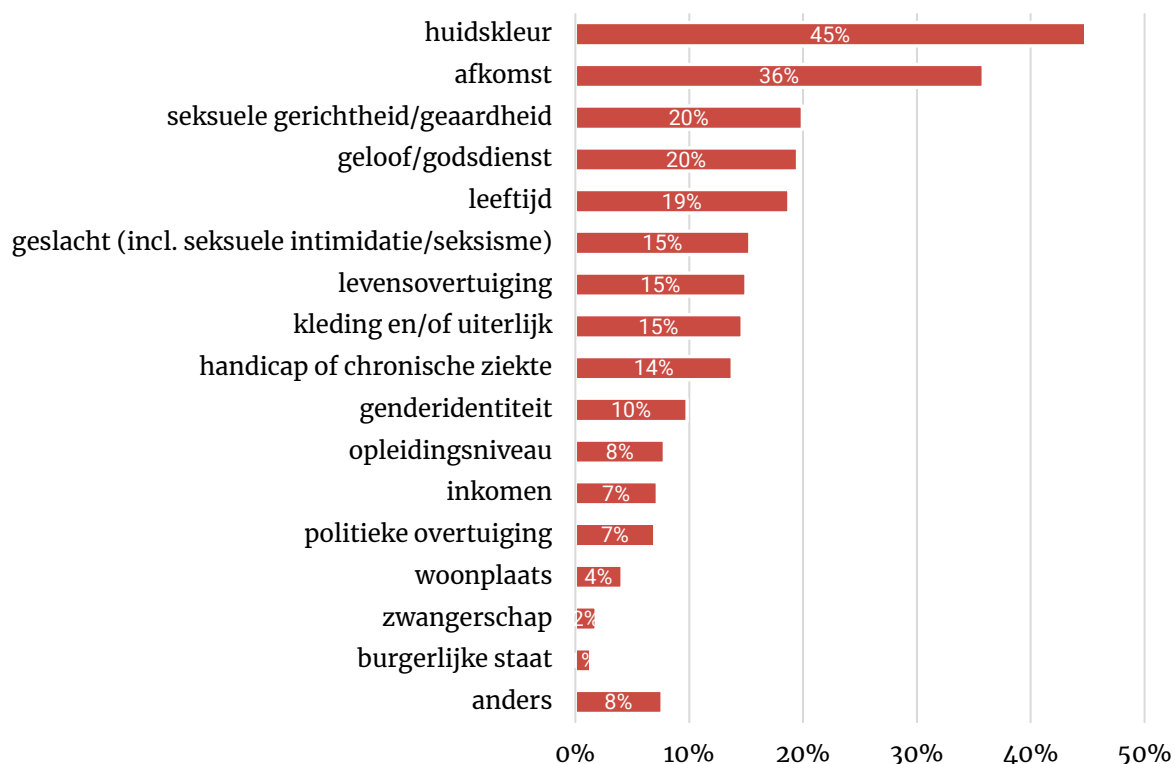
2.6 Discriminatie zien gebeuren bij anderen

26% van de inwoners in Flevoland heeft het afgelopen jaar discriminatie zien gebeuren bij iemand in hun omgeving.

Meestal discriminatie zien gebeuren op basis van huidskleur of afkomst

Een kwart heeft het afgelopen jaar discriminatie bij iemand anders in hun omgeving zien gebeuren. Deze discriminatie was meestal op basis van huidskleur of afkomst, gevolgd door seksuele geaardheid, geloof en leeftijd. Dit verschilt van de meest genoemde redenen bij zelf ervaren discriminatie.

Figuur 2.11 - Grond van de discriminatie die men zag gebeuren (n=325)

Verschillen tussen groepen

Inwoners onder de 65 jaar, middelbaar en hoger opgeleiden en inwoners met een niet-westerse migratieachtergrond zien vaker (50%) discriminatie gebeuren bij anderen in hun omgeving dan inwoners met een westerse migratieachtergrond (28%) en inwoners zonder migratieachtergrond (24%)

De waargenomen discriminatie heeft bij veel inwoners gevoelens van boosheid of verdriet tot gevolg. Sommigen schrokken, voelen zich machteloos of ongemakkelijk. Ook zorgt het bij een deel voor meer bewustzijn van het probleem van discriminatie of voor minder vertrouwen in de samenleving.

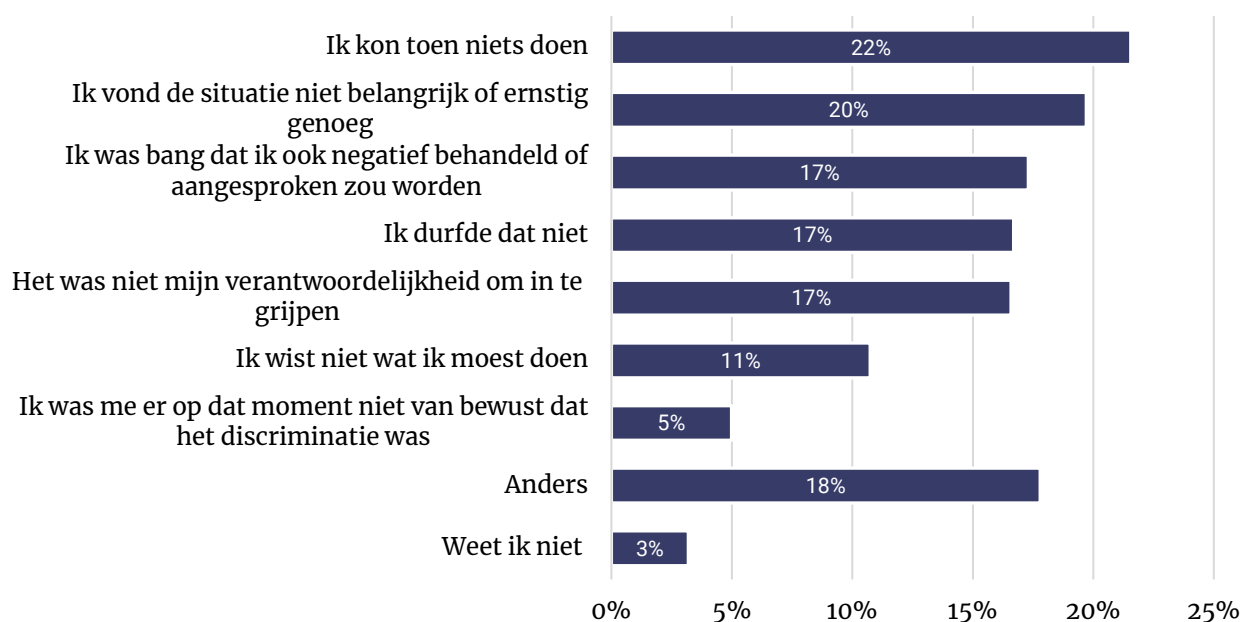
- *“Dat deed mij veel pijn en verdriet.”*
- *“Geschokt, dat nieuwkomers hier zo behandeld worden.”*
- *“Vertrouwen in maatschappij, overheid en justitie is minder geworden.”*

Bijna de helft grijpt in bij waargenomen discriminatie, redenen voor niet ingrijpen lopen uiteen

Bijna de helft greep niet in (47%) toen ze discriminatie zag gebeuren, ongeveer evenveel als de groep die wel heeft ingegrepen (45%). Negen procent weet het niet. Bijna iedereen die wel heeft ingegrepen, geeft aan dat hij of zij er iets van heeft gezegd en/of de persoon heeft aangesproken op het gedrag.

De redenen waarom men niet heeft ingegrepen zijn verschillend. Een vijfde kon niets doen, een even grote groep vond de situatie niet ernstig genoeg. Een groep van 17 procent was bang voor de gevolgen, durfde het niet of vond het niet zijn of haar verantwoordelijkheid. Andere redenen die worden genoemd zijn o.a. dat het niet nodig was of dat hij/zij verlamde: *“Ik krijg te snel een soort “freeze” reactie helaas.”*

Figuur 2.12 - Redenen waarom men niet heeft ingegrepen (n=150)

Verschillen tussen groepen

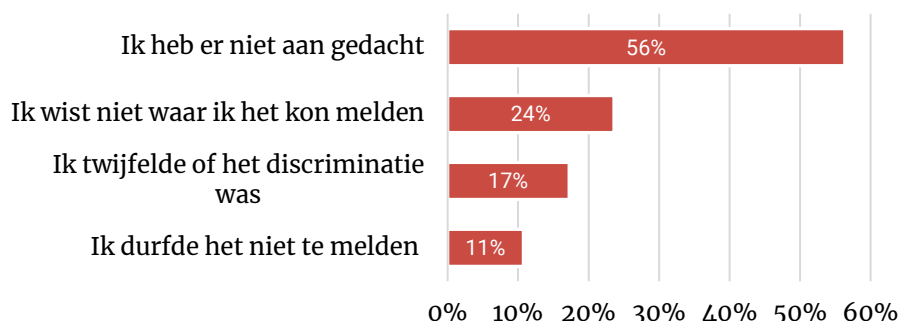
Meer mannen dan vrouwen geven aan dat ze niet ingrepen omdat ze de situatie niet belangrijk of ernstig genoeg vonden (29% vs. 12%). Waar meer vrouwen niet ingrepen omdat ze dat niet durfden (23%), grijpen meer mannen niet in omdat ze bang waren dat ze ook negatief behandeld zouden worden (24%).

Ruime meerderheid maakt geen melding van de discriminatie die ze hebben gezien

De meesten maken geen melding van de discriminatie die zij zien gebeuren (86%). Een groep van 14 procent heeft wel een melding gemaakt. De meesten die een melding hebben gemaakt, hebben dit *niet* bij een meldpunt voor discriminatie gedaan (7%)⁴. Redenen waarom men geen melding maakte, was voor ruim de helft omdat zij hier niet aan had gedacht. Een kwart wist niet waar ze het kon melden.

Figuur 2.13 - Redenen waarom men geen melding maakte van de waargenomen discriminatie (n=284)

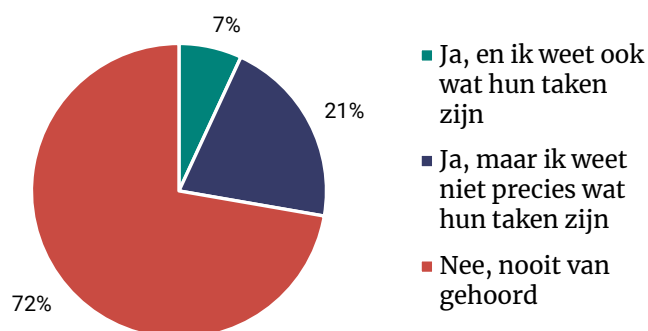

2.7 Bureau Gelijke Behandeling Flevoland

Meerderheid kent Bureau Gelijke Behandeling niet

Ruim een kwart van de inwoners heeft wel eens gehoord van Bureau Gelijke Behandeling. De meesten van hen weten niet precies wat het bureau doet. Zeven procent heeft van het bureau gehoord én weet ook wat hun taken zijn. De meerderheid van de inwoners heeft nooit gehoord van Bureau Gelijke Behandeling Flevoland.

Figuur 2.14 - Heeft u wel eens gehoord van Bureau Gelijke Behandeling Flevoland?(n=1.257)

⁴ Vanwege de lage respons op deze vraag (n=41) is dit resultaat indicatief.

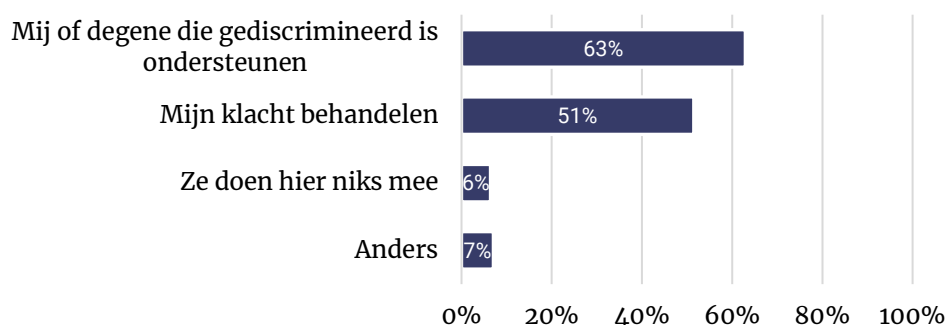
Meesten denken dat BGBF discriminatie tegengaat en/of ondersteuning biedt

De inwoners die wel van Bureau Gelijke Behandeling (BGBF) gehoord hebben (zowel zij die wel of zij die niet weten wat de taken zijn), hebben in een open antwoord beschreven wat zij denken dat het bureau doet. Zij denken dat het bureau ervoor zorgt dat iedereen een gelijke behandeling krijgt, dat ze klachten van discriminatie behandelt, discriminatie tegengaat, en/of ondersteuning biedt.

“Bureau Gelijke Behandeling richt zich op het melden van discriminatie met doel om discriminatie te bestrijden.”

Daarnaast geven inwoners aan wat zij denken dat het BGBF doet als hij/zij discriminatie meldt. Zes op de tien van de inwoners die wel hebben gehoord van Bureau Gelijke Behandeling, denken dat BGBF ondersteuning biedt als hij/zij discriminatie meldt. De helft verwacht dat hun klacht wordt behandeld. Bijna niemand denkt dat BGBF niets doet met de melding.

Figuur 2.15 - Wat denkt u dat Bureau Gelijke Behandeling Flevoland doet als u discriminatie meldt? (n=377)

Verschillen tussen groepen

Meer oudere inwoners hebben gehoord van Bureau Gelijke Behandeling dan jongere inwoners. Inwoners met een westerse migratieachtergrond hebben minder vaak gehoord van BGBF (83% heeft hier nooit van gehoord) dan inwoners zonder migratieachtergrond (71%) of met een niet-westerse achtergrond (74%). In Lelystad is het percentage dat gehoord heeft van Bureau Gelijke Behandeling van alle gemeenten in Flevoland het hoogst (34%).

Van de inwoners die wel van BGBF hebben gehoord (zowel zij die wel weten wat hun taken zijn als zij die dat niet weten), denken inwoners uit Lelystad of Almere vaker dat Bureau Gelijke Behandeling bij het melden van discriminatie *niets* doet (9%), dan inwoners buiten deze steden (3%).

A Bijlage

Tabel A.1 - Achtergrondkenmerken respondenten (ongewogen en gewogen)

Achtergrondkenmerk	Aantal ongewogen	% ongewogen	Aantal gewogen	% gewogen
Geslacht				
• Man	• 553	• 44%	• 626	• 50%
• Vrouw	• 704	• 56%	• 631	• 50%
Leeftijd				
• 18 t/m 49 jr	• 413	• 33%	• 538	• 43%
• 50 t/m 64 jr	• 354	• 28%	• 412	• 33%
• 65 +	• 494	• 39%	• 311	• 25%
Opleiding				
• Laag	• 293	• 23%	• 261	• 21%
• Middelbaar	• 484	• 39%	• 543	• 43%
• Hoog	• 478	• 38%	• 450	• 36%
Migratieachtergrond				
• Westers	• 82	• 7%	• 78	• 6%
• Niet-westers	• 80	• 6%	• 93	• 7%
• Nederlands	• 1090	• 86%	• 1083	• 86%
Gemeente				
• Almere	• 602	• 48%	• 614	• 49%
• Dronten	• 193	• 15%	• 199	• 16%
• Lelystad	• 246	• 20%	• 224	• 18%
• Noordoostpolder	• 114	• 9%	• 108	• 9%
• Urk	• 34	• 3%	• 42	• 3%
• Zeewolde	• 72	• 6%	• 73	• 6%
Totaal	1.261	100%	1.261	100%

Contactgegevens

I&O Research Enschede

Zuiderval 70
Postbus 563
7500 AN Enschede
053 - 200 52 00
KVK-nummer 08198802
info@ioresearch.nl
www.ioresearch.nl

I&O Research Amsterdam

Piet Heinkade 55
1019 GM Amsterdam
020 - 308 48 00
info@ioresearch.nl
www.ioresearch.nl